

Affına Geldim

— lokman-dasta · 21 Ocak 2010

Yüzüm yerde, ellerim kirli, ameller zulmet...
Yüreğimde nisanlarım, kapına geldim.
Yüzüm yok dilenmeye, katından bir adalet,
Yüz ömürlük isyanlarım, affına geldim...

Ateşlerde yıkanmak, revadır bana elbet,
Ayrılığında kirlendim, mesken oldu gurbet.
Atma beni öteye, yüreğim sana hasret,
Arsız geçen devranlarım, affına geldim...

Resmim kirletti tuvali, çerçevem cehalet,
Rüzgarın elinde fırça, çizdiği hep rezalet.
Renkler karma karışık, sezilmiyor marifet,
Ruhumda hezeyanlarım, affına geldim...

Avuçlarım boş şimdi, sırtımda yük nedamet.
Akın akın gidince, ömür denilen servet.
Akıl çoktan firari, başıma kondu cinnet,
Atıl geçmiş zamanlarım, affına geldim...

Bulamadım yolumu, yıllandı bu dalalet,
Bulaştım karalara, kalp koskoca kasavet.
Bilmezdi yaşı gözüm, sesim idi sükunet,
Bitmeyen şu figanlarım, affına geldim...

İstemem nasip etme, başka bir istikamet,
İlerledikçe battım, başka yollar musibet.
İsmine sığırırım, budur cana tek kudret,
İçerilmiş sultanlarım, affına geldim...

Mahrum etme canımı, Allahım kıl mağfiret,
Mest eyle rahmetinle, yakışır bu azamet.
Murat kalmasın gözde, yalvarırım yardım et!
Mevte naçar Lokmanlarım, affına geldim...